

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

04 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii:

Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vasile Moldovan, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Moldovan către Primăria și Consiliul comunal Baccialia privind repararea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 14 februarie 2013,

C O N S T A T Ă :

La 14.12.2010 Moldovan Vasile a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliul comunal Baccialia, r-l Căușeni, prin care a pretins încasarea sumei bănești de 30 000 lei, în contul reparării prejudiciului moral.

La 20.06.2012 reclamantul și-a concretizat acțiunea împotriva pîrîților Primăria și Consiliul comunal Baccialia, r-l Căușeni, înaintînd următoarele pretenții: încasarea de la pîrîți în mod solidar a sumei bănești de 30 000 lei în contul reparării prejudiciului moral și încasarea de la pîrîți în mod solidar a sumei bănești de 50 000 lei în contul reparării prejudiciului material.

În motivarea pretențiilor sale, reclamantul Moldovan Vasile a indicat că, la 15.10.2003 a încheiat cu Primăria com. Baccialia, două contracte de arendă a iazurilor din extravilanul com. Baccialia, cu suprafețele 0,7744 ha și 5,3187 ha, cu numerele cadastrale 2710108241 și 2710108242, care au fost înregistrate la OCT Căușeni. Contractele au fost încheiate pe un termen de 20 ani. Prin decizia Consiliului comunal Baccialia nr.7/5 din 26.08.2008 „cu privire la expirarea contractului de arendă asupra iazului deținut de reclamant”, s-a decis scoaterea la licitație a iazurilor arendate în legătură cu expirarea termenului de arendă. La 01.10.2008 reclamantul s-a adresat cu cerere prealabilă către Consiliul com. Baccialia și a cerut anularea deciziei ilegale, însă nu a primit răspuns. A înaintat cerere de chemare în judecată în instanța de contencios administrativ, solicitînd anularea deciziei nr.7/5 din 26.08.2008 și prin hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 24.05.2010 acțiunea sa a fost admisă. Reclamantul a mai menționat că este arendaș de bună credință și a respectat permanent obligațiunile sale contractuale, achitînd în termen toate plățile și impozitele corespunzătoare. Mai mult, conform

contractelor dînsul era obligat să achite pentru arenda iazurilor 2 301 lei anual, însă la cererea Primăriei a plătit anual 4 918,78 lei. Pe parcursul a doi ani, perioadă cît a mers prin instanțele judecătorești din vina Primăriei și Consiliului, reclamantul în fiecare zi s-a aflat în situație extrem de stresantă, ca rezultat i se înrăutățea starea sănătății, alegîndu-se cu dureri puternice la cap, deoarece î-i era frică să piardă dreptul asupra iazurilor, pentru că este unicul întreținător al familiei. Reclamantul alte venituri în afară de cele rezultate din urma gestionării iazurilor nu are. Situația sa familială și materială este foarte dificilă. Are la întreținere soția Svetlana Moldovan, care este bolnavă psihic, se află la evidența medicului psihiatru, și necesită tratament și îngrijire de către o altă persoană, și respectiv are nevoie de bani pentru a procura medicamente. În afara de aceasta are la întreținere și pe mama Anastasia Moldovan, a.n.1926, care a fost paralizată și necesită permanent îngrijire și tratament costisitor. Pentru a transmite iazurile în folosință altor persoane, primarul com. Baccialia, cu ajutorul organelor de urmărire penală, a încercat să intenteze împotriva reclamantului dosar penal, cu scopul de a-l învinui în falsificarea contractelor de arendă a iazurilor din 15.10.2003. Reclamantul și familia sa au fost stresați prin acțiunile ilegale a organelor de urmărire penală, care au efectuat percheziția la domiciliul lui, cu scopul de a găsi și ridica originalele contractelor de arenda din 15.10.2003, ca ulterior să le nimicească pentru ca reclamantul să nu le poată prezenta în calitate de proba în instanța de judecată. Pînă în prezent la plîngerea reclamantului privind stabilirea și atragerea la răspundere a lucrătorilor Primăriei, vinovați în falsificarea deciziei nr.2/4-2 din 04.08.2003 și a contractelor de arendă a iazurilor din 15.10.2003, nu s-a luat nici o măsură.

Susuține reclamantul că din vina Primăriei și a Consiliului, nu putea investi bani pentru procurarea puieților de pește, deoarece se temea ca pe parcursul examinării cauzei pîrîtul va transmite iazul în arendă altei persoane. Puieții de pește se depun în perioada de primăvară și respectiv reclamantul a pierdut doi ani și jumătate și încă mai trebuie să aștepte doi ani pentru ca aceștia să crească. Ca urmare din vina Primăriei și a Consiliului el a pierdut în zădar patru ani, fără nici un profit, achitînd doar impozitele și plățile de arendă, alegîndu-se doar cu cheltuieli considerabile. Prejudiciul material, cu titlu de venit ratat, reclamantul îl estimează la suma 50 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 02.07.2012, acțiunea înaintată de Moldovan Vasile a fost respinsă.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a invocat prevederile art. 1404 alin. (1) și (2) și art. 25 alin. (3) și (4) al Legii contenciosului administrativ, menționînd că în speță lipsesc condițiile generale de antrenare a răspunderii delictuale, iar constatarea prin hotărîre judecătorească a ilegalității deciziei Consiliului comunal Baccialia nr. 7/5 din 26.08.2008, constituie prin sine o satisfacție echitabilă suficientă. Referitor la cerința de încasare a prejudiciului material, instanța a menționat că de la data emiterii deciziei litigioase și pînă la momentul anulării ei, reclamantului nu i-a fost îngrădit dreptul de folosință asupra iazurilor.

Nefiind de acord cu hotărîrea dată, la 16.07.2012, Vasile Moldovan a atacat-o cu apel, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii Judecătoriei Căușeni din 02.07.2012, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie admisă acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 14 februarie 2013 a fost respins apelul declarat de Vasile Moldovan și menținută hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 02.07.2012.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului. Totodată, a fost indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 19 aprilie 2013, Vasile Moldovan a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 14 februarie 2013 și remiterea cauzei la rejudecare în Curtea de Apel Bender.

În argumentarea recursului recurentul a invocat că se află în litigiu cu intimații deja al șaselea an, iar ultimii prin orice mijloace doresc să-i ia iazurile înapoi. Susține că este arendaș de bună-credință, nu are restanțe la plata arende și a impozitelor, iar intimații tolerează acțiunile altor arendași, care au restanțe enorme la plata arende.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurentului, instanțele nu au dat apreciere faptului că intimații prin orice mijloace doresc să-i ia iazurile înapoi.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate

sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Vasile Moldovan, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vasile Moldovan ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vasile Moldovan, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 14 februarie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Moldovan către Primăria și Consiliul comunal Baccialia privind repararea prejudiciului material și moral.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iuliana Oprea